

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

VII. De aliis bonis & commodis, in hac cum Dei voluntate concordia sitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

nimis illa Domini in nos est gratia, quod ceteris non nisi allia & cepas Aegyptias comedentibus, iisque se oblectantibus, nos pra illis ad Religionem vocarit, nosque in manna caelesti saporem inuenire faciat.

Equidem mecum nonnunquam perpendo, quomodo mundani, solo quaestu & proprio commodo illecti, suam voluntatem abdicent, & ad alienam se accommodent; idque iam inde a Magnate, qui lateri Regis adstat, vsque ad vilissimum pedissequum & mulionem. Comedunt (vt ipsimet dicunt) secundum famem alienam, dormiunt iuxta somnum alienum, quin ita ad hoc edocti & formati sunt, atque ita suam alienae voluntati adaptarunt, vt hoc vitae genus etiam illis ardeat, ipsumque & iucundum & suauiter existiment: *Et illi quidem vt corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam.* Mirum non est ergo, tam ordinatum vitae genus, qualis est vita Religiosa, nobis sapere, & nos Superioris voluntatem habere ceu propriam, quae nostra est melior. Si illi ob modicum honorem ac tenuae aliquod compendium, voluntatem alienam ita ducant suam, vt illis etiam placeat ac sapiat, in omnibus ei exacte auscultare, & de noctibus dies, de diebus noctes facere; quid mirum id nos expuro amore Dei, & vitae aeternae spe facere? Voluntatem ergo Superioris vt propriam ducamus atque ita fier, vt semper nostram facturi simus, summaque quiete, gaudio, pace in Religione perfruituri, & hoc nostrum gaudium mire facturum sit spirituale.

Mundani omnes vilem spem alienae voluntati vel inordinatissima subiiciunt.

1. Cor. 9. 25.

Mundum spes facit dulcem.

Obedientia sibi gaudis.

Conformis voluntati diuinae est omnipotens.

Iam ad praestitutum nobis scopum redeamus, & proposito hae nostro adaptemus. Faciamus inquam voluntatem nostram eam quae Dei est, vt omnibus in rebus ei nos conformemus, & aliud velle & nolle non habeamus, quam quod Deus & vult, & non vult. Atque ita fiet, vt semper nostram simas voluntatem expleaturi, & in magno gaudio & iucunditate victuri. Certum quippe est, si aliud profus non velis, quam quod Deus vult, vo-

luntatem tuam impletum iri: quia sic adimplebitur diuina; atque hoc est, quod tu & cupis & desideras.

Etiam Gentilis Seneca hoc vidit, vnde scripsit, *Pracipuum hominis est, posse lato animo aduersa & grauia tolerare; quidquid acciderit, sic ferre, quasi sibi voluerit accidere: debet enim velle, sciens omnia ex decreto Dei fieri.* Hem, quam contenti laetique viuemus, si Dei voluntatem, faceremus nostram, & aliud non vellemus, quam quod ille vult! non tantum, quia sic semper voluntas nostra complebitur; at multo magis, quia videremus hoc pacto Dei, quem tantopere amamus, voluntatem compleri & fieri. Nam etsi alioquin omnibus quae dicta sunt, exacte vt debeamus, in hoc tamen potissimum nobis insistendum est, & omne nostrum gaudium collocandum, nimirum in Dei beneplacito, & in sanctissima ac diuina eius voluntatis adimplectione. *Omnia quaecunque voluit Dominus, fecit in caelo & in terra, in mari, & in omnibus abyssis, quin & faciet quaecunque volet, & facere potest, quidquid voluerit.* Nam, sicut ait Sapiens, *Subest illi, cum voluerit, posse; & nemo eum, quo minus queat, potest impedire vel resistere: In ditione enim tua cuncta sunt posita, & non est qui possit tua resistere voluntati. Voluntati eius quis resistet?*

CAPVT VII.

De aliis bonis & commodis, in hac cum voluntate Dei concordia sitis.

EST & aliud non exiguum in hoc exercitio bonum & commodum, nimirum hanc consonantiam & conformitatem, ac totalem in Dei voluntatem religionem, vnam esse de melioribus & principalioribus, quas a parte quidem nostra adferre possimus, dispositi omnibus vt suas Dominus gratias nobis infundat, omnigenisque nos bonis repleat. Hinc, cum

nam Paulum de persecutore prædicatore & Apostolum suum facere voluit, per hanc potissimum dispositionem illum præuenit ac disposuit. Magnam namque de cælo lucem submisit, quæ eum ex equo deiecit; & animæ ei oculos aperuit, ac dicere coegit, *Domine quid me vis facere?* quasi dicat, Ecce me, Domine, velut paucillum luci in manib. tuis, vt de eo quod lubuerit, facias. Atque ita eum Deus fecit *vni electionis, vt portaret nomen suum coram Gentibus, & Regibus, & filiis Israel.*

S. Virgini Gertrudi legitur dixisse ali- quando Deus: Quicumque libere me apud se diuertere, & in corde suo habitationem figere vult, ita mihi propria voluntatis clauem tradere debet, vt eam dein de amplius à me non repetat.

Idcirco hanc nobis B. P. N. resignationem & indifferentiam assignat, ceu primariam ad magnas à Deo Opt. Max. gratias recipiendas dispositionem; vnde etiam hanc ante omnia requirit in eo, qui iam spiritus exercitia obire proponit: ipsa quoque fundamentum istud est, quod in eorum initio nobis assignat; vt nimirum plane in differentes simus, & affectum ab omnibus rebus mundi huius diuellamus, non magis erga hanc, quam erga illam affecti; sed hoc vnum desideremus, vt in omni re Dei in nobis voluntas fiat & adimpleatur.

In quinta porro regularum & annotationum, quas ad maiorem rum Exercitia præscribens, tum obeuntis, vtilitatem præscribit, exercitia vsurpanti maxime profuturum ait, si se liberaliter, & ex toto in Dei manus resignet & offerat, vt is de se suisque rebus, pro suo beneplacito ac voluntate disponat.

Ratio autem, cur hæc tam magna dispositio, & efficax ad gratias à Domino recipiendas medium sit, est duplex: Primo per hanc omnia tolluntur impedimenta & obstacula, quæ hic à prauis nostris affectibus, & desideriis obijci possent: deinde, quia, quo homo magis Deo nititur, totum se in eius manus resignando, & aliud non volendo, quam quod

ipse vult, eo etiam magis Deum obstringit ad curam sui sumendam, & sibi de omni eo quod consentaneum est, prouidendum.

Hæc cum Dei voluntate concordia, etiam alia via efficacissimum est medium ad omnes virtutes acquirendas. Nam hæc per actuum suorum exercitium obtinentur (quippe hic naturalis est modus ad ipsos earum habitus consequendos) quin & Deus hoc modo nobis virtutem dare vult & solet: ipse enim opera gratiæ operari vult ad imitationem & similitudinem operum naturæ. In hac ergo te resignatione & cum Dei voluntate consensu iudicidem exercere, atque hoc pacto te pariter in omnibus virtutibus exercebis itaque earum compos fiet.

Interdum namque occurrent occasio- nes humilitatis, alias obedientiæ, modo paupertatis, modo patientiæ; atque ita de reliquis omnibus virtutibus. Quo autem te magis in hac resignatione & cum Dei voluntate consonantia exercebis, inque ea magis cresces ac proficies, eo etiam magis in reliquis virtutibus cresces & perfectior fies.

Dicit Sapiens, *Coniungere Deo*, vel, vt *Sap. 2. 3.* alia versio præfert, *conglutinare Deo*; id est, in omni re cum illius voluntate consenti; & *sustine, vt crescat in nouissimo virtutata.* Hanc ob rem vitæ spiritualis magistri consulunt (& sane saluberrimum id consilium est) vt in vnam virtutem principem, quæ reliquas in se includat, oculos conijciamus, & hanc potissimum in oratione præ oculis habeamus, ad hanc denique examen & omnia pietatis exercitia dirigamus. Oculis namque in rem vnam coniectis, longe erit facilius ei intendere, & illa adepta, etiam reliqua facili negotio consequemur.

Vna porro de præcipuis rebus, in quas ad hunc effectum oculos defigere possumus, est hæc nostri resignatio & totalis cum Dei voluntate conformitas. Quam obrem non male huic & orationem, & examen singillatim dedicabis, etsi alioquin multi anni, quin & vita ipsa tota in

M m illam

Rodriguez exercit. pars 1.

Indifferentia præbet occasionem omnium virtutum.

Tract. 5. c. 14. & 15.

Vni virtuti insistendum.

Resignationi utiliter tempus impenditur.

illam vnam esset infumenda: hanc namque si consequamur, omnes virtutes eadem opera consequemur.

*Act. 9. 5.
Serm. 1. de
conuers. S.
Pauli.*

S. Bernardus in illa Apostoli verba, *Domine quid me vis facere?* scribens, exclamat, *O verbum breue, sed plenum, sed viuum, sed efficax, sed dignum omni acceptione. Domine quid me vis facere?* Si ergo breue & compendiosum ad perfectionem assequendam documentum cupis, semper cum Apostolo dicit, *Domine quid me vis facere?* Et cum Propheta, *Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.* Paratus inquam sum & dispositus ad omnia quæ de me disponere volueris. Hoc semper in ore & corde habe, & quantum in eo cresces, tantum & in perfectione proficies.

*Psal. 16. 8.
Psal. 107. 1.*

*Domine quid
me vis fa-
cere.*

Est & alia in hoc exercitio utilitas & commodum, scilicet optimum quoddam ex eo nos elicere posse remedium, aduersus certum quoddam tentationum genus non raro solitarum occurrere. Diabolus namque nos interdum cogitationibus quibusdam conditionalibus, & interrogationibus incertis perturbare & inquietare solet; verbi gratia, Si tibi ille hoc vel illud diceret, quid responderes? Si hoc tibi contingeret, quid faceres? hoc in casu quomodo te gereres? Et, quoniam ipse subtilissimus ac vaferrimus est, hinc ita nobis rem ipsam repræsentat, ut quacumque ex parte eam intueamur; periculum appareat, & salui inde emergere non posse videamur, quod utralibet ex parte laqueum tetenderit.

*Tentationis
genus accepti-*

Parum enim curat, an id quod decipit, sit verum, an tantum apparens, an etiam fictum: modo rem suam agat, modo inquam hominem ad aliquem consensum malum pertrahat, parum laborat an hac machina sternat an illa. Doceri vulgo solet, in id genus tentationibus hominem non teneri respondere ita, vel non; sed longe melius facturum, si prorsus taceat, & plane non respondeat: quod in scrupulosis potissimum locum habet. Si enim hi cum diabolo disceptare, & cum interrogare, ac respondere incipiant, se

*Scrupulosis
tentati non
respondeant
demoni.*

periculo exponunt, & illo aliud nihil spectat: illi namque non deerit, quod replicando obijciat. adeo, ut, quamuis etiam aliquo modo victores de consilio hoc decellerint, cerebrum tamen suum læsi sint.

Cæterum vnum contra hæc tentationes respondendi modum, eumque bonum & vtilem inuenit, & hoc modo ad eas respondere multo censeo melius, quam prorsus nihil respondere, atque hoc est quod hic dicimus. Ad harum ergo quaslibet, oculis clausis, sic respondere quis potest: Si hoc Dei voluntas est, volo illud: Si Deus id ita velit, & ego volo: Ego in hoc vellem, quod vellet Deus: In omnibus me resigno in voluntatem Dei: In hoc facerem, quod facere tenerer: Dominus mihi gratiam daret, ut in illo eum non offenderem, sed ut facerem quod eius esset voluntas.

Est hæc generalis quædam responsio, quæ ad omnia interrogata optime quadrat, & ita in genere nullam difficultatem habet, sed magnam potius facilitatem. Si enim id Dei voluntas sit, bonum est: si Dei voluntas sit, melius est: Si Dei voluntas sit, animæ meæ conueniens est. Secure ergo & confidenter in Dei voluntatem resignare possumus, & omnia illa priora dicere. hoc pacto demon valde erit confusus & ludibriosus; nos vero per obtentam de eo victoriam mire gaudebimus & animabimur.

Porro sicut in tentationibus circa fidem consulunt Scriptores, ut ad eas singillatim diabolo non respondeamus, maxime ii qui scrupulosi sunt; sed ut in genere tantum dicamus, Ego credo & profiteor quidquid credit & profiteor sancta mater Ecclesia: ita in id genus tentationibus optimum remedium est, in particulari ad eas nihil respondere sed in voluntatem Dei, quæ summe bona & perfecta est, nos resignare.